PLATO. ARISTOTELES
Entstehungsort unbestimmt (Tirol?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 99r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

minime deficiant hor aut vere maxio longe prestant
So Dicamq itaq quemadmodum hy potetes futi
sunt/ her et alia omia pit hre Gla Omo inquit So
Quicuti ergo a pncipio sermonis ex ocsi sumq iporu
naturaq; potissime decet intuiri puto q cu illa habude
confitebim cosdem omia her hre vicissim confessiros/
nec hys ullos ciuitatu regimine fore digniores Gla Cuo
id ait So hor quippe de natura philosophis cofessum
e semper illas disciplinas adamare quecuq illig substa
semper existentis neq sub gnatione aut corupcione vai
etatis aliquid ipis capere queant Gla Confessi e inquit
So Et que toq maq neq minori aut maiori nobili
ori aut ignobiliori ipiq parte sponte se abstinent q
admodu supiq de ambiciosis et amatoryb dictu e a nob
Gla Pete inquis So hor aut subinde considera/ an ad
coru naturea q id etia inesse oporteat si quales in
primis diximq futuri sint Gla Quid id ait So Inme
dicitate maq neq vllu sponte medacia admitte vm
odio semp hre/ vitate q dilige Gla Equu e inquit
So Non solu id amite equu e/ veru necesse omio
arbitror/ qui se ad sapienciam amorose habituro sit
omie cognatu ac domesticu amati pcipue diligere
Gla Pete inquit So Nuquid ergo sapiencie magis
ppium veritate potes dice Gla Quo id eni So Un poss
bile igitur existimas candem sapiencie et mendacij ami
cam ee naturam Gla omme So Ne itaq ipa sciencia ama
tori omis veritatis desiderii exquietute in esse opus
e Gla Prorsus So Cuiq aut desidia ad vnu quid poti
ssime declinat/ ea profecto stimq ad reliqua esse in fiducia
tamq fluxus ad id maxime declinis Gla Quid nam i
quit So Cuicumq igitur ad disciplinas huiusmodi oia
deflexa sunt tta anime ipius voluptate/ secundu eade

Natura attende philosophaq

Mendacia phi inimica

Veritas sapie ppria